

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/391/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3811219457
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 03. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3811219457.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa W., so sídlom P. X, V., IČO XX XXX XXX, zastúpeného Z., so sídlom P. X, V., IČO XX XXX XXX proti odporcovi W. O., naposledy bytom F. XXX/ X, P., t.č. na neznámom mieste, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu K., so sídlom O. X, P., IČO XX XXX XXX, zastúpeného L.. R. N., so sídlom L. X/R., G., o zaplatenie sumy 2.837,92 Eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza, č.k. 5C/105/2012-59 zo dňa 09. októbra 2012, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti **p o t v r d z u j e .**

Navrhovateľ je **p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov odvolacieho konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške **18,42 Eur**, k rukám právneho zástupcu vedľajšieho účastníka L.. R. N., **a to do troch dní od právoplatnosti tohto uznesenia.**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd návrh zamietol, odporcovi náhradu trov konania nepriznal a navrhovateľovi uložil povinnosť zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 237,68 Eur. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ sa domáhal zaplatenia sumy 2.837,92 Eur s príslušenstvom. Pobyt odporcu sa súdu zistiť nepodarilo a uznesením zo dňa 21.8.2012, č.k. 5C/105/2012-45 bolo rozhodnuté, že písomnosti určené odporcovi sa mu budú doručovať uložením v súdnom spise. Vedľajší účastník na strane odporcu vzniesol voči nároku navrhovateľa námietku premlčania, ktorú zdôvodnil tým, že uplatnená pohľadávka sa stala splatnou najneskôr dňa 06.04.2007, pričom navrhovateľ si nárok uplatnil na súde dňa 16.11.2011, t. j. po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi, zhodnotil vec po právnej stránke a dospel k záveru, že návrh navrhovateľa nie je dôvodný. V konaní bolo nepochybne preukázané, že právny predchodca navrhovateľa poskytol odporcovi úver, ktorý sa on zaviazal splácať v určených mesačných splátkach. Vzhľadom k tomu, že odporca úver nesplácal riadne a včas, došlo k vypovedaniu zmluvy o úvere a nesplatená časť úveru **s príslušenstvom sa stala splatnou dňa 06.04.2006.** V danom prípade ide o vzťah medzi dodávateľom a spotrebiteľom, preto je potrebné naň aplikovať ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. V konaní vedľajší účastník na strane odporcu vzniesol námietku premlčania, na ktorú súd musel prihliadnuť. Z predložených dokladov vyplýva, že dlh odporcu sa stal splatným 06.04.2006. Navrhovateľ, resp. jeho právny predchodca sa mohol svojho nároku voči odporcovi domáhať odo dňa nasledujúceho po uvedenom dátume, a preto premlčacia doba začala plynúť od tohto dňa. Z toho vyplýva, že nárok si navrhovateľ mohol uplatniť najneskôr 06.04.2009. Návrh na súd však bol podaný až 16.11.2011, teda po uplynutí trojročnej premlčacej lehoty. Vzhľadom k tomu, že vedľajší účastník na strane odporcu **v konaní vzniesol námietku premlčania, súd na túto námietku musel prihliadnuť a z dôvodu premlčania nároku návrh navrhovateľa ako nedôvodný zamietol.** O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že vo veci úspešnému odporcovi náhradu trov konania nepriznal, pretože mu v konaní trovy nevznikli. Súčasne súd podľa citovaného

zákonného ustanovenia priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov konania v sume 237,68 Eur, ktorá predstavuje trovy právneho zastúpenia (2 úkony právnej pomoci po 111,21 Eur, 2 x paušál po 7,63 Eur).

Proti tomuto rozsudku vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie navrhovateľ. Navrhol, aby krajský súd rozsudok okresného súdu zmenil tak, že vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania neprizná. Zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania vo výške 75,89 Eur. Uviedol, že cieľom vedľajšieho účastníka je kolektívna ochrana spotrebiteľov. Navrhovateľ zastával názor, že združenie na ochranu spotrebiteľa musí byť z podstaty svojej existencie schopné samé poskytnúť právnu pomoc v spotrebiteľských sporoch. Podľa údajov registrácie Ministerstva vnútra SR má združenie členov, ktorí majú právnické vzdelanie, pričom združenie môže podľa § 25 zákona č. 250/2007 Z. z. využívať aj podporu ministerstva. V tomto smere poukázal na rozhodnutia Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 5Co 26/2012 a 3Cob 259/2011, ktorý v obdobných prípadoch vedľajšiemu účastníkovi trovy konania nepriznal. Citoval z dôvodovej správy k zákonu č. 384/2008 Z. z. a vyvodil, že úmyslom zákonodarcu bolo umožniť kvalifikovanú ochranu spotrebiteľa na tento účel zriadeným subjektom, ktorý bude spôsobilý poskytnúť spotrebiteľovi kvalifikovanú pomoc. Zastával názor, že v danom prípade existovali dôvody hodné osobitného zreteľa podľa § 150 O.s.p. spočívajúce v tom, že vedľajší účastník vstúpil do konania na strane odporcu za účelom ochrany jeho práv z vlastnej iniciatívy, a tak nemožno zo strany vedľajšieho účastníka hovoriť o trovách účelne vynaložených. Poukázal na to, že združenie vstupuje do množstva konaní bez ohľadu na ich stav a vôľu odporcu, pričom pred oznámením o vstupe do konania nemá žiadnu vedomosť o prejednávacom prípade. Združenie opakuje procesné podania nadbytočne, bez uvedenia nových skutočností, týkajúcich sa predmetu sporu. K obdobnému záveru dospel i Krajský súd v Košiciach v rozhodnutí, sp. zn. 6Co 141/2012 a Krajský súd v Banskej Bystrici, sp. zn. 17Co/ 91/2012. V zmysle uvedeného zastával názor, že trovy vedľajšieho účastníka nie sú trovami účelne vynaloženými na uplatňovanie alebo bránenie práva. Súd by nepriznaním náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi neporušil právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov konaní podľa čl. 47 ods. 2, 3 Ústavy SR, čo vyvodil o.i. z nálezov Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. II. ÚS 78/03 a rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici, sp. zn. 16Co 100/2012. Vo veci nie je podľa názoru navrhovateľa možné aplikovať ani § 137 O.s.p., pretože združenie odporcu v konaní nezastupuje. Právne zastúpenie vedľajšieho účastníka mal z týchto dôvodov za nadbytočné, účelové a nehospodárne.

Vedľajší účastník vo vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v jeho napadnutej časti potvrdil a navrhovateľa zaviazal k povinnosti zaplatiť mu aj náhradu trov odvolacieho konania vo výške 63,24 Eur. Uviedol, že vedľajší účastník vstúpil legitímne do predmetného spotrebiteľského sporu na stranu odporcu, a to v súlade s § 92 ods. 2, 3 O.s.p. Tento postup je zákonný a nepredpokladá súhlas spotrebiteľa, dokonca ani jeho vedomosť o takomto konaní. Svoj vstup do konania vedľajší účastník považoval za opodstatnený, keďže spotrebiteľ bol v predmetnej veci úspešný v dôsledku jeho aktivity, a teda z hľadiska samotného cieľa a poslania činnosti Združenia, ktorým je ochrana spotrebiteľa, sú trovy konania, náhradu ktorých požadujú, objektívne účelné. Privítal by prijatie vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá by súdu umožnila prihliadať na premlčanie pohľadávky ex offio v súdnych konaniach proti spotrebiteľom, alebo poučiť ich o možnosti premlčania namietateľ. Považoval za svoju povinnosť chrániť spotrebiteľa aj pred premlčanými nárokmi, na základe čoho vznášajú námietku premlčania v každom spore, v ktorom je žalovaný premlčaný nárok. Odmietnutie ich práva na plnú náhradu trov konania, by de facto znamenalo nemožnosť reálnej ochrany spotrebiteľov na súdoch. Účelnosť trov vynaložených na právnu pomoc možno odvodiť z čl. 47 ods. 2 Ústavy, právo účastníka na náhradu trov konania v úspešnom súdnom spore vyplýva z nálezov Ústavného súdu SR, napr. II. ÚS 78/03, II. ÚS 31/04, II. ÚS 56/05, IV. ÚS 147/08, II. ÚS 122/09. Poukázal aj na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky 5Cdo 71/2010, rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici 17Co/87/2011-71 a rozhodnutie Krajského súdu v Prešove 7Co/34/2012. Argumentáciu žalobcu, že vedľajší účastník - združenie na ochranu spotrebiteľa - musí byť schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach, považoval za zjavne účelovú, nelogickú až absurdnú. Poukázal na rozsiahlu judikatúru krajských súdov.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ust. § 212 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu je potrebné v odvolaní napadnutej časti potvrdiť ako vecne správny podľa § 219 ods. 1 O.s.p. Vo veci bolo rozhodnuté bez pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

Predmetom preskúmania odvolacím súdom bol len výrok, ktorým bolo rozhodnuté o povinnosti navrhovateľa zaplatiť náhradu trov konania vedľajšiemu účastníkovi. Rozsudok okresného súdu vo zvyšnej časti nebol napadnutý účastníkmi, nadobudol právoplatnosť, a preto krajský súd rozsudok okresného súdu v tejto časti nepreskúmaval (§ 206 O.s.p.).

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Povinnosť nahradiť trovy konania sa teda spravuje predovšetkým zásadou úspechu vo veci.

Predpokladom, splnením ktorého vznikne nárok na náhradu trov konania, je v prvom rade plný úspech vo veci, ktorý sa zisťuje porovnaním petitu návrhu a výroku, ktorým sa rozhodlo vo veci samej. Účastník, ktorý mal plný úspech vo veci, má potom nárok na náhradu všetkých účelne vynaložených trov proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

V predmetnej veci sa navrhovateľ podaným návrhom domáhal voči odporcovi zaplataenia istiny vo výške 2.837,92 Eur s príslušenstvom. Súd prvého stupňa rozsudkom tento návrh zamietol. Vzhľadom na uvedené je nesporné, že odporca mal vo veci plný úspech. Preto v zmysle ustanovenia §142 ods. 1 O.s.p. je navrhovateľ povinný nahradiť odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi trovy konania. Odporcovi súd prvého stupňa náhradu trov konania nepriznal, nakoľko mu v konaní trovy nevznikli.

Čo sa týka náhrady trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, súd prvého stupňa o trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu priznal náhradu trov konania pozostávajúcu z trov právneho zastúpenia vo výške 237,68 Eur. Náhrada trov mu bola priznaná z dôvodu plného úspechu vo veci. Odvolací súd sa s týmto právnym názorom súdu prvého stupňa stotožňuje.

Podľa názoru odvolacieho súdu aj vedľajší účastník tak, ako ktorákolvek iná fyzická alebo právnická osoba, má právo zvoliť si advokáta, ktorý ho zastupuje v konaní, v dôsledku čoho aj odvolací súd vedľajším účastníkom uplatnené trovy právneho zastúpenia v danej veci považoval za účelne vynaložené. Toto jeho právo vyplýva aj z Ústavy Slovenskej republiky, článok 47, ods. 2.

Vedľajší účastník vstúpil do predmetného konania v záujme ochrany spotrebiteľa -odporcu, účelne a úspešne bránil v tomto konaní práva odporcu, na stranu ktorého do konania vstúpil. Z obsahu spisu mal odvolací súd preukázané, že vedľajší účastník do konania riadne vstúpil a dňa 05.10.2012 doručil súdu prvého stupňa písomné vyjadrenie k návrhu na začatie konania (č.l. 53), v ktorom kvalifikovane vzniesol námietku premlčania, okresný súd na ňu prihliadal a návrh zamietol, preto nie je dôvod na nepriznanie náhrady trov právneho zastúpenia.

Súd prvého stupňa preto správne uložil povinnosť navrhovateľovi zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov právneho zastúpenia, a to v celkovej výške 237,68 Eur za dva úkony právnej služby.

Pokiaľ ide o možnosť aplikácie ust. § 150 O.s.p., na ktorú poukázal navrhovateľ, odvolací súd uvádza, že jeho aplikácia pri rozhodovaní o náhrade trov konania prichádza do úvahy v prípadoch, keď sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, ak súd dôjde k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov celkom alebo sčasti neprizná. Musí ísť o celkom výnimočný prípad, ktorý musí byť v rozhodnutí aj náležite odôvodnený. Výnimočnosť môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, ako aj v okolnostiach na strane účastníkov konania. Pri

posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa treba prihliadať na osobné, majetkové, zárobné a iné pomery všetkých účastníkov konania a tiež na okolnosti, ktoré viedli účastníkov k uplatneniu práva na súde a ich postoj v konaní. Nepriznanie náhrady trov konania musí zodpovedať zvláštnym okolnostiam konkrétneho prípadu a jedným z rozhodujúcich kritérií je aj to, aby sa takéto rozhodnutie nejavilo ako neprimeraná tvrdosť voči účastníkovi konania, a aby neodporovalo dobrým mravom. V konaní na strane vedľajšieho účastníka tak odvolací súd nevzhladol dôvod hodný osobitného zreteľa podľa ust. § 150 O.s.p.

Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o náhrade trov konania vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 1, § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému vedľajšiemu účastníkovi priznal náhradu trov odvolacieho konania vo výške 18,42 Eur. Predmetom odvolacieho konania bola suma 237,68 Eur, predstavujúca náhradu trov prvostupňového konania, a preto vedľajšiemu účastníkovi patrí náhrada trov odvolacieho konania, spočívajúca v odmene za právne zastúpenie podľa § 10 ods. 1, § 14 ods. 3 písm. b), § 16 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., vypočítaná z tejto hodnoty za 1 úkon právnej pomoci 21,58 Eur, znížená na polovicu základnej sadzby, t. j. 10,79 Eur za podanie vyjadrenia k odvolaniu navrhovateľa, režijný paušál 7,63 Eur, spolu trovy odvolacieho konania vo výške 18,42 Eur.

Rozhodnutie bolo senátom prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.